

Polazak u prvi razred predstavlja pre svega jednu novu etapu u životu deteta ali i roditelja. S toga je važno da se pripreme pre svega roditelji kako bi olakšali deci ovaj tranzicioni period.

Dete u sklopu pripremnog predškolskog programa se priprema za testiranje za školu koje obavlja pedagog ili psiholog škole.

Testiranje za školu

Svaka škola poseduje svoju bateriju testova koju izrađuju psiholog i pedagog škole. Međutim, osnova od koje polaze je za sve ista. Deca treba da budu pre polaska u školu pripremljena pre svega fizički, psihički i emotivno. Zrelost deteta se ispituje na tri nivoa: emotivnom, kognitivnom i socijalnom.

Pitanja na testu se sastoje od grafomotorike, brojeva, rečnika, prostorne relacije, snalaženje u problemskim situacijama.

Grafomotorna vežba na testiranju se zadaje detetu da bi se ustanovilo da li pravilno drži olovku (da li je fina motorika usavršena) i da bi se odredila dominantna strana deteta (da li je levoruko ili desnoruko).

Pre testiranja dete treba da savlada osnovne podatke o sebi (ime, prezime, koliko ima godina, ulica i broj, datum rođenja, koliko će imati godina sledeće godine), da broji do 20, uočava razlike u količini vizuelno (čega ima više 5 zeka ili 7 veverica), da zna da prepozna razliku u veličini (štapiće od 1-5 cm da poredja po veličini od najmanjeg do najvećeg), da poznaje osnovna zanimanja ljudi (šta radi stolar, policajac, mesar, doktor), da zna šta daje koja domaća životinja, da može da izgovara reči kroz slogove (maca-ma ca), snalaženje u prostoru (iza, ispred, gore, dole), dani u nedelji, meseci u godini, godišnja doba, da zna da imenuje geometrijske oblike, da prepozna koje je koje slovo i broj. Dete ne treba da zna da čita i piše, jer zakonom nije predviđeno da PU ima obavezu da opismenjava decu.

Vodič za roditelje

Roditelji moraju da daju svoj doprinos u pripremi deteta za školu takođe. Jako je važno da se sa detetom razgovara o testiranju par nedelja pre i da mu se objasni da je to jedan običan razgovor. Takođe dete treba da zna da ako ne bude znalo neki odgovor ili ne može da se seti na razgovoru da to neće predstavljati nikakav problem i da se niko neće ljutiti na njega. Kako se datum testiranja približava roditelj treba da bude opušteniji kako bi i se i samo dete osetilo tako. Nakon razgovora dete bi trebalo nagraditi što je bilo hrabro u svom prvom susretu sa školom. Ovo je važno iz dva

razlog, pre svega jer smo mu govorili već da je to običan razgovor i da neće biti nikakvog prekora ali i zato da bi dete steklo prvi pozitivan odnos prema školi.

U neposrednom periodu pre polaska u školu (letnjim mesecima), treba sa detetom svakodnevno razgovarati o školi i onome sa čime će tamo da se susretne. Poseban akcenat treba staviti na odabir školskog pribora (ranca, pernice, sveski, olovki) gde deca treba da budu aktivni učesnici, što će im dodatno približiti školu.

Neka deca teže podnose odlazak iz vrtića, odvajanje od drugara i vaspitača. U takvim slučajevima treba detetu objasniti da će u školi upoznati dosta novih drugara, da će naučiti dosta toga novog što vrtić više ne može da mu pruži, da će ići na izlete sa učiteljicom. Premda, dete treba da zna da uvek može da dođe da poseti svoje drugare i vaspitače u vrtiću. Takođe treba da zna da mama i tata mogu da organizuju druženje u parku sa drugarima iz vrtića uvek kada ono poželi i da neće izgubiti kontakt sa njima.

Školu treba približiti detetu i kroz sam obilazak iste kako bi se upoznala pre polaska 1. septembra. Slika o školi treba da bude pozitivna i da ne stvara strah kod deteta (da će tamo morati da bude mirno, da se neće više igrati i sl.). Pretnje školom treba strogo izbegavati kako bi se sprečilo stvaranje početnog otopora prema njoj.

Sam polazak deteta u školu jako stresan, emotivan i predstavlja jednu novu životnu zagonetku ali dragi roditelji treba da budete ponosni jer vaša deca rastu, postaju mali ljudi i dobijaju nove važne obaveze. S toga uživajte u svakom trenutku sa vašim detetom i budite aktivni učesnik u njihovom odrastanju.